

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบัน โลกมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว หลายประเทศมีการปรับตัวเองให้ทันกับ “กระแสโลกาภิวัตน์” ที่เปลี่ยนไป ประเทศไทยจึงต้องมีทิศทางการเดินที่ชัดเจน โดยเฉพาะทางด้านเศรษฐกิจ ในยุคการค้าไร้พรมแดน การทำเขตการค้าเสรีถือเป็นยุทธศาสตร์เชิงรุกของรัฐบาลไทย ที่ถูกนำมาใช้เพื่อแก้ไขปัญหาดุลการค้า พร้อมทั้งช่วยขยายการส่งออก การลงทุน ในภาคธุรกิจเอกชนท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงทำให้ต้องเข้าสู่สังคมความรู้ (Knowledge Based Society) และเศรษฐกิจที่เรียกว่า เศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) มีการพัฒนาให้เป็น องค์ความรู้ใหม่ๆ เพื่อก้าวทันคู่แข่งเพราะโลกข้างหน้าเป็นการแข่งขันด้วยคุณภาพและความเร็ว เพื่อให้ประเทศไทยมีบทบาทในเวทีโลกทางด้านเศรษฐกิจอย่างสง่า ภาคธุรกิจเอกชนจึงควรมีการปรับตัวให้สอดคล้องต่อการแข่งขันในโลกยุคใหม่ โดยเฉพาะรัฐบาลในยุคปัจจุบันมีการกำหนด ทิศทางของประเทศไทยด้านเศรษฐกิจในอนาคตข้างหน้าต้องพัฒนาให้ยั่งยืน เพราะประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความหลากหลายของสินค้าส่งออกจึงต้องสร้างความเข้มแข็ง 3 ส่วนด้วยกัน คือ การเกษตรต้องทำให้เข้มแข็ง อุตสาหกรรมต้องทำให้เข้มแข็ง และสุดท้าย คือ “กลุ่มคน” ที่พร้อมเข้าสู่สังคมความรู้ ต้องทำให้เข้มแข็ง

จังหวัดสมุทรสาครเป็นจังหวัดปริมณฑลของกรุงเทพมหานคร มีสภาพสังคมแบบกึ่งชนบทกึ่งเมือง อัตราการเพิ่มของประชากรค่อนข้างสูง ปัจจุบันประชากรมีจำนวน 449,090 คน อำเภอที่มีประชากรมากที่สุดคือ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จึงเกิดอาชีพที่หลากหลายทั้งอาชีพเดิมและอาชีพใหม่ โดยเฉพาะเกี่ยวกับอุตสาหกรรมได้มีการลงทุนและพัฒนาอุตสาหกรรมเกิดขึ้นใหม่ตลอดเวลา จังหวัดสมุทรสาครมีอุตสาหกรรมเกือบทุกประเภททุกชนิด การค้าส่งและค้าปลีก การประมง การเกษตรกรรม ในส่วนการพาณิชย์กรรมมีการขยายตัวค่อนข้างสูง ตามการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม มีการส่งออกทั้งภายในและภายนอกประเทศ จึงมีการจัดตั้ง “นิคมอุตสาหกรรม” จังหวัดสมุทรสาคร เกิดขึ้น ปีพ.ศ.2522 ประเภทอุตสาหกรรมใน “นิคมอุตสาหกรรม” จังหวัดสมุทรสาคร ได้แก่ อาหาร ยาง พลาสติก หนังเทียม สิ่งทอ และฟอกย้อม ชิ้นส่วนเครื่องจักรกล เฟอร์นิเจอร์ เป็นต้น ปัจจุบันมีสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมประมาณ 83 แห่ง (รายงานชื่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมสมุทรสาคร, 2547) แต่หากนับจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมทั้งหมด ปัจจุบันจังหวัดสมุทรสาครมีโรงงานอุตสาหกรรม

จำนวน 7,256 แห่ง เนื่องจากจังหวัดสมุทรสาครมีผู้ใช้แรงงานทั้งสิ้น 412,253 คน (รายงานกรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงาน, 2547) เป็นจังหวัดที่มีการลงทุนภาคอุตสาหกรรมถึง 130,815 ล้านบาท หรือร้อยละ 96.4 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด ภาคอุตสาหกรรมจึงเป็นโครงสร้างทางเศรษฐกิจหลักของจังหวัดสมุทรสาคร รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีอยู่ในระดับสูงของประเทศ เป็นอันดับที่ 2 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2547) ดีกว่า ปี 2544 ซึ่งอยู่ในอันดับที่ 4 ดังนั้นประชากรของจังหวัดจึงมีรายได้เฉลี่ยอยู่ในอันดับสูง

อย่างไรก็ตามสถานประกอบการใน จังหวัดสมุทรสาคร กำลังเผชิญความท้าทายของเศรษฐกิจที่อยู่บนพื้นฐานขององค์ความรู้ นวัตกรรมและความเชื่อมโยงของเทคโนโลยีใหม่ต่างสาขา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันกับระดับโลก และพัฒนาไปสู่อุตสาหกรรมการเติบโตที่มั่นคงและยั่งยืน มีมูลค่าเพิ่มสูง มุ่งเน้นลดต้นทุนการผลิต เพิ่มคุณภาพมาตรฐาน เพื่อให้เกิดการเตรียมพร้อมในการแข่งขันทางการค้าเสรีอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว ดังนั้น การพัฒนาบุคลากรจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะ “คน” เป็นปัจจัยชี้ขาดความสำเร็จของการพัฒนาในทุกเรื่อง เป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ดังนั้น การฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จึงนับว่าเป็นเรื่องสำคัญและสอดคล้องกับสภาวะการณ์ที่เป็นจริงในปัจจุบันอย่างยิ่ง อุตสาหกรรมไทยจึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันไปสู่อุตสาหกรรมที่มีมูลค่าเพิ่มสูง เพิ่มคุณภาพ สามารถดำเนินการได้โดยยกคุณภาพของพนักงานที่มีอยู่ในระบบให้มีความรู้ ความเข้าใจ และมีความชำนาญ นำเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาปรับปรุงการทำงานและจัดระบบงานได้ เป็นการรองรับการแข่งขันทางการค้ากับต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการสร้างคุณภาพในสถานประกอบการผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาหาความต้องการใน การฝึกอบรมให้กับพนักงานระดับต่างๆ ตลอดจนเนื้อหาหัวข้อใดบ้างที่ สถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมสมุทรสาคร ต้องการ เพื่อให้มีองค์ความรู้เป็นแนวทางการพัฒนาคุณภาพของทรัพยากรบุคคลอย่างต่อเนื่อง และสามารถสู้กับคู่แข่งทางการค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาหาความต้องการในการฝึกอบรมของพนักงานของสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรสาคร

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. ทำให้ทราบถึงความต้องการในการฝึกอบรมของสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมว่าต้องการพัฒนาพนักงานระดับใดและในหัวข้อเรื่องใด
2. เพื่อเป็นแนวทางให้สถานประกอบการ ใช้เป็นข้อมูลในการเตรียมการพัฒนาบุคลากร

นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการศึกษา

ความต้องการในการฝึกอบรม หมายถึง สิ่งที่พนักงานควรจะได้รับ การฝึกอบรม เพื่อให้มี ทักษะ และทักษะความชำนาญซึ่งจะช่วยให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

พนักงาน หมายถึง บุคคลที่บริษัท จ้างให้ทำงานโดยได้รับการแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย ประกอบด้วยพนักงานกลุ่มปฏิบัติการ พนักงานกลุ่มหัวหน้างาน และพนักงานกลุ่มบริหาร

นิคมอุตสาหกรรม หมายถึง เขตส่งเสริมการลงทุน โดยสถานประกอบการในนิคมได้รับการลดหย่อนภาษี ได้รับความคุ้มครองในด้านสิทธิประโยชน์ต่างๆ รวมทั้งหลักประกันในการดูแลรักษา สาธารณูปโภคต่างๆ และผู้ลงทุนต่างประเทศ สามารถครอบครองพื้นที่ในนิคมอุตสาหกรรมได้

สถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรสาคร หมายถึง บริษัทที่ประกอบการอยู่ในนิคมอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรสาคร แบ่งได้ 14 ประเภท คือ

1. กลุ่มอุตสาหกรรมยาง พลาสติก และหนังเทียม
2. กลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม
3. กลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอและเส้นใย
4. กลุ่มอุตสาหกรรมเหล็กและผลิตภัณฑ์โลหะ
5. กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องยนต์ เครื่องจักร และอะไหล่
6. กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์และขนส่ง
7. กลุ่มอุตสาหกรรมปุ๋ย สี และเคมีภัณฑ์
8. กลุ่มอุตสาหกรรมไม้และเฟอร์นิเจอร์
9. กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องมือวิทยาศาสตร์
10. กลุ่มอุตสาหกรรมน้ำมันและพลังงาน
11. กลุ่มอุตสาหกรรมการเกษตร

12. กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องหนัง ขนสัตว์ และเครื่องแต่งกาย
13. กลุ่มอุตสาหกรรมยา และเครื่องสำอาง
14. กลุ่มอุตสาหกรรมอื่นๆ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved